

JØRGEN SKAFTE
HURUPVEJ 8
SOLBJERG
9574 BÆLUM

31. august 2005

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Civiles indgriben ved vold eller ulykke

Herved tillader jeg mig høfligst at henlede Retsudvalgets opmærksomhed på den genopståede debat om, hvorfor civile vidner næsten aldrig griber ind eller slår alarm.

Jeg er pensioneret bogholder, 71 år, og meget optaget af netop dette emne.

Senest havde Jyllands-Posten her forleden en meget interessant artikel derom.

Beklageligvis overså avisen - og vist desværre også alle ansvarlige, offentlige instanser 2 særdeles væsentlige forhold, som jeg mener, har altoverskyggende betydning for de mennesker, der pludselig befinder sig midt i en problematisk situation:

Tillad mig at foreslå, at man graver lidt dybere i følgende årsager til menigmands manglende engagement:

1) Man er utrolig usikker på hvilke juridiske konsekvenser det kan få for een selv at gribe ind.

Risikerer man selv en anklage fra det offentlige eller et erstatningskrav fra en af parterne. Førend Folketinget nærmest ved lov bekendtgør, at det gør man IKKE, tror jeg, de fleste vil tøve alene af denne grund.

2) Man kan ingen steder få hjælp eller erstatning, hvis man selv kommer til skade.

Ødelagt tøj, (måske cykel eller bil), mistede tænder, svie og smerte eller regulær invaliditet, sygedage, tabt løn o.lign. godtgøres hverken af ens forsikringer - man er jo selvforskyldt - eller af det offentlige, og så står man bare der mutters alene som den største tumpe. Førend Folketinget nærmest ved lov bekendtgør, at enhver der engagerer sig i at gribe ind eller hjælpe medborgere i vanskeligheder, vil få al slags hjælp og fuld kompensation for egne skader, tror jeg, de fleste vil tøve alene af den grund.

(Jeg har engang slukket en fremmeds bilbrand med min pulverslukker - men måtte selv betale for at få den genfyldt. Jeg overværede en-

- 2 -

gang en færdselsulykke, hvor et helt "sommerhus" blev spredt ud over hovedvejen. Føreren blev kørt væk imens jeg samlede alt grejet ind bag i min tomme stationcar og afventede politiets ankomst. Da jeg ville overdrage sagerne, blev jeg truet med en sigtelse for ulovlig omgang med hittegoods. Min søn blev en dag overfaldet af 6-8 bøller udfør Vesterport Station. Klokken var 12 middag, ca. 100 mennesker så på uden at hjælpe. Bøllerne gik uanfægtet ned på perronen. Telefon 112 grinede bare, og smed røret på.)

Iøvrigt tror jeg, som omtalt i ovennævnte artikel i Jyllands-Posten, at Flemming Balvig har meget ret i den formodning, at man (vidner/tilskuere) blindt går ud fra, at en anden end een selv, nok gør noget. Derfor mangler der i høj grad en slags - af alle borgere velkendt og indforstået - signalgivning, der kan vise tilstedeværende, at de øvrige medtilskuere vil støtte op, hvis een går i aktion. Hvordan signalet skal være, véd jeg ikke lige. Der kunne måske indstiftes en slags feltråb, som, når det blev besvaret, viste, at man var flere om opgaven.

Hvis vore politikere virkelig brænder for emnet, håber jeg, Retsudvalget seriøst vil arbejde med problemstillingen. Det mener jeg, der i allerhøjeste grad trænges til.

Med venlig hilsen

J. Skafte

TLF: 98 33 88 44

FAX: 98 33 85 44

MAIL: jorgen@skafte.dk